

REGENERACIÓ INSTITUCIONAL: LA CATALUNYA DEL FUTUR.
REGENERACIÓ DEMOCRÀTICA.

1-. INTRODUCCIÓ: DIAGNOSI DE LA SITUACIÓ.

Catalunya s'enfronta a un deteriorament del funcionament del sistema polític i institucional. Tot projecte polític avui ha de fixar com a primer objectiu recuperar el bon Govern el concepte de servei al ciutadà, i treballar perquè les persones del país tornin a confiar en les seves institucions, i també en els partits polítics.

Aquest estat de coses ha quedat profundament alterat per la situació d'emergència sanitària derivada de la Pandèmia global del Covid-19. En ple confinament i en lluita aferrissada per controlar la malaltia no és encara temps de fer un anàlisi del impacte, sens dubte enorme, que produirà en tots els àmbits de la nostra vida, també en la manera de percebre la política i les institucions.

El que si està clar és que aquesta Pandèmia exigeix major rigor en els esforços de regeneració democràtica. El risc del populisme i de sacralitzar les respostes donades des sistemes polítics no democràtics, obliga a presentar propostes a la ciutadania generadores de confiança. Ara mateix, el sentiment més estès entre la gent és la por i la inseguretat.

En enquestes recents del CIS i del CEO (fetes durant la tardor/hivern de 2019), i pel que fa a les dades obtingudes a Catalunya, els resultats ens ofereixen:

- La política interessa gaire be al 50% de la població.
- **Només el 0,9% considera que la situació política és bona o molt bona,** mentre que **el 82,6% la qualifica de dolenta o molt dolenta.**
- **La política, els partits i els polítics són percebuts com el primer problema del país,** amb un 23,3%, per damunt de l'atur, tot i reconèixer que no és ni de lluny el problema que més els afecta. Tots els polítics suspenen en les enquestes de valoració.
- Finalment només **un 1,6% considera que la Generalitat està resolent els problemes del país,** mentre que el 61,6% creu que no sap com resoldre'ls. En una molt recent enquesta sobre la resposta de les administracions davant el Covid-19, només els catalans mostraven major confiança en la resposta que s'està donant des el Govern central, per sobre la Generalitat. En la resta de CC.

AA., els enquestats valoraven millor la gestió del govern autonòmic que la de l'espanyol.

Aquestes dades urgeixen emprendre un seguit de reformes per regenerar la confiança de la ciutadania en el sistema. El risc, ben present en societats del nostre entorn i també en la catalana, és la creixent confiança en el populisme i l'antipolítica.

En una diagnosi d'allò que ens està passant, observem que concorren dues circumstàncies que se sumen i que agreugen la situació i la percepció.

- . L'anomenat procés ha deteriorat les institucions, les relacions institucionals, i ha generat una divisió de la societat, que ha anat perdent la capacitat de matissar i escoltar les opinions divergents. L'objectiu del Bon Govern que Units per Avançar situa al centre del seu projecte polític, ha desaparegut de les prioritats de l'actual Govern de Catalunya. La ciutadania catalana no confia en la Generalitat, ni tant sols en circumstàncies excepcionals.

- . No som un microcosmos aïllat. Patim els problemes globals, i compartim els malestars planetaris. Aquesta tardor hivern hem vist un esclat de protestes en països rics d'Europa, però també en societats més febles i menys desenvolupades. Des Xile, a Algèria, passant per Hong Kong. Hi ha una barreja de reivindicacions de natura diversa, però per damunt plana un clam contra la creixent desigualtat, la manca d'oportunitats pels joves però també per altres segments de la nostra societat i contra el risc que una part de la societat no sigui capaç de seguir el ritme de les novetats i de fet ningú, ni tant sols els poders públics, la tutel·lin i ajudin a no quedar descavalcada. Cap exemple il·lustra, però, de manera més clara aquesta interdependència que la Pandèmia. Problemes globals, que requereixen respostes coordinades, tot i que això també ha fallat en aquests mesos.

Per resumir doncs, tenim una forta crisi de les institucions, del Govern, que governa per un escàs 50% del país, un carrer en tensió i amb risc de implosionar, i un populisme ja present, i amb risc de consolidar la seva força.

2.-LES QÜESTIONS PRIORITÀRIES.

L'objectiu central que planteja Units per Avançar és la regeneració democràtica i institucional de Catalunya. Els reptes que té plantejats el país, inclouen per suposat definir un nou marc de relacions amb la resta d'Espanya allunyat d'immobilismes però també d'utopies que no van enlloc. Però que avui han desplaçat dramàticament el seu epicentre fora del debat polític per centrar-se en prioritats vitals de la gent, només es poden afrontar si la política en el seu conjunt, des dels instruments de participació, com són els Partits, fins a les institucions, els Parlaments i per suposat els Governos, fa una catarsis i posa el interès públic en el centre de la seva actuació, i aconsegueix a més, traslladar aquest nou paradigma, a la gent, a l'opinió pública, a la ciutadania.

Regenerar obliga a treballar doncs en un doble moment. Actuar per millorar des dins les institucions i els partits, i traslladar aquesta millora a la gent. No n'hi ha prou en emprendre una sèrie de modificacions, hem de saber explicar-les, ser escoltats i valorats en un propòsit d'esmena que urgeix que la ciutadania entengui.

Units per Avançar estructurarem en el nostre programa de regeneració entorn a tres grans objectius. Ben entès són objectius interrelacionats, generadors de sinèrgies. Dit d'una altra manera, si només actuem en un d'ells i de manera parcial, podrem aconseguir algun resultat, però no hi haurà una verdadera regeneració

A.-Combatre la desafecció.

Un 50% de la població s'interessa per la política a Catalunya, que alhora percep com el primer problema del país. Corregir aquesta desafecció implica, com més endavant desenvolupem:

- Centrar els esforços en resoldre els **problemes reals**. El primer d'ells és la reconstrucció del país, d'Europa de fet, sense oblidar la **lluita contra les desigualtats de tot tipus**: econòmica, de gènere, d'edat, d'accés a drets universals com la salut o l'educació, tecnològica.
- **la inclusivitat**. Si els partits polítics es defineixen en el nostre regim polític com el mecanisme de participació de la gent en la política, la realitat s'ha de correspondre amb la definició.

- **La transparència**, amb una societat que exigeix conèixer com funcionen les institucions, perquè es prenen les decisions, i sobre tot com s'hi impliquen els dirigents d'aquestes institucions.

- **La corrupció**. Eliminar la corrupció ha de ser l'objectiu a llarg termini, l'aspiració del nostre país. De manera immediata, però, les persones responsables de conductes corruptes han d'assumir les conseqüències i responsabilitats plenes pel que han fet d'acord amb la gravetat dels fets que han comès. No hi pot haver sensació que el sistema els protegeix. Als ciutadans els indigna fins i tot més que els actes de corrupció, la percepció d'immunitat o privilegis dels responsables públics acusats de corrupció.

B-. Reforçar l'Estat de Dret.

La contraposició entre legalitat i legitimitat o entre democràcia i compliment de la llei, que s'ha practicat per part de sectors importants del independentisme, és un atac greu als fonaments del nostre sistema polític: el respecte de les lleis que ens hem donat a través de les institucions elegides pel poble, és la base de la democràcia. El invocar la política per a vulnerar les normes, acaba desacreditant la mateixa política, més quan això es promou i es fa des les institucions.

- Cal tornar **la institucionalitat** a les institucions. Un Govern o un Parlament no podem promoure el trencament de les regles de joc, ni tant sols invocant una legitimitat pretesament superior a l'Estat de Dret. En democràcia una revolució impulsada des els poders públics, prescindint de les seves normes de funcionament no és admissible i acaba separant la ciutadania de les institucions.

- El **sistema judicial** és la frontissa que permet el millor funcionament de l'Estat de Dret. Una justícia que funcioni amb eficàcia i que resolgui les justes reclamacions de les persones dins de terminis raonables. A més una justícia que operi realment com un poder independent i que defugui la politització que malauradament percep una part de la ciutadania.

C-. Millorar l'administració.

Menys del 2% de la població catalana, considera que el Govern del país resolt els seus problemes. Aquest percentatge és excepcionalment baix, i en part respon a la situació política que viu el nostre país, a l'abandonament del Bon Govern com a objectiu central de l'acció institucional. Però alhora mostra una

administració que s'ha de posar al dia, que ha d'emprendre reformes estructurals profundes per millorar la confiança depositada pels ciutadans.

- Avui l'administració és una **estructura molt tancada en si mateixa**, poc permeable a una col·laboració creativa amb el conjunt d'actors que integren la societat civil, i que per tant no té capacitat de generar sinergies per aquesta interacció.

- La ciutadania i les empreses tenen la impressió que l'acció de Govern no les ajuda a desenvolupar la seva activitat. No es tracta de desprotegir els consumidors, el medi ambient i altres bens comuns, però sí d'actuar afavorint les noves iniciatives i donant acollida al dinamisme social, econòmic i territorial.

3.-UNITS: PROPOSTES PER A LA REGENERACIÓ.

Estem en un moment transcendental per l'esdevenidor del nostre país, que dibuixarà el nostre futur col·lectiu com poques vegades a la nostra història. Els avenços de la ciència i la tecnologia, les transformacions en el món del treball, els reptes mediambientals, les corrents migratòries, la creixent desigualtat, els desequilibris demogràfics, les amenaces del crim organitzat, del terrorisme o de pandèmies globals i una forta corrent relativista de la nostra societat ens confronten als reptes més importants de la història recent. I, tot plegat, en un marc molt diferent i marcat per una crisi de la política i dels seus instruments.

En aquesta cruïlla històrica esdevé fonamental revalorar la política i la administració del que és comú al conjunt de ciutadans, si com Units desitgem la configuració d'una societat en la qual les relacions entre les persones es caracteritzin més per la confiança que no pas per la desconfiança, per la solidaritat i l'ajuda mútua que no pas per la indiferència i l'exclusió, amb més dignitat i qualitat de vida humana.

D'altra banda, atès que Units per Avançar es defineix, entre d'altres, com a partit humanista, no podem perdre de vista experiències com la que s'està portant a terme a Itàlia, impulsada per la fundació italiana LABSUS (Laboratori per a la subsidiarietat), que per la via de l'administració compartida dels béns comuns, pretén que des de l'àmbit local s'endegui la construcció de nous models d'Administració basats en la col·laboració entre l'administració i els ciutadans, mitjançant els anomenats "pactes de col·laboració", amb la finalitat de reconstruir no només el sentit de comunitat o de pertinença, sinó també el desenvolupament econòmic basat en la dignitat i humanitat.

Per respondre als reptes abans esmentats ens cal prioritzar la qualitat de les institucions polítiques. Cal regenerar la política i les institucions per garantir el millor desenvolupament humà, tant socialment com econòmicament, del país.

Per això, malgrat que per a molts dels nostres conciutadans pugui semblar que estem davant d'un tema d'aparença tècnica, volem prioritzar un seguit de mesures que afrontin els reptes prioritaris que comporta la regeneració e la política i de les institucions.

A.- Combatre la desafecció: un sistema polític inclusiu, on cap persona quedi marginada de la vida política.

Entendre la dignitat de cada persona com el centre de la política obliga a assegurar mecanismes polítics que garanteixin la presència i la veu de totes les persones, especialment aquelles amb menys possibilitat de fer-se escoltar. Per altre costat es sabut que sense institucions polítiques inclusives es impossible un desenvolupament sostenible. Per això volem començar la nostra proposta de reforma política per algunes mesures orientades a millorar aquesta inclusivitat, avui ja en part aconseguida en la nostra societat, però que requereix ser progressivament aprofundida.

Aquestes són les propostes d'Units per Avançar orientades a aconseguir reduir la desafecció cap a la política:

- **Nou règim electoral:** en un moment com el actual, on elements basics de la nostra convivència es veuen afectats, ens cal un sistema electoral que prengui en consideració el pes de cada ciutadà al llarg de tota la geografia i que alhora estableixi circumscripcions que també incorporin el factor territorial del país. Per això, i davant la necessitat de assolir acords amplis, som partidaris de mantenir circumscripcions amplies, que permetin una millor canalització dels interessos contraposats. Per fer això possible es proposarà una nova redistribució dels diputats per circumscripció i la nova delimitació d'aquesta pel cas de Barcelona ciutat y regió metropolitana.
- **Nova regulació de les campanyes polítiques:** creiem necessari reduir encara més el cost de les campanyes afavorint un millor us dels mitjans públics i acords amb els mitjans privats. Creiem necessari mantenir el temps de campanya per permetre el coneixement i debat de les idees en joc.
- **Revisió del model de finançament dels partits polítics:** la forta tendència a la no participació institucional del ciutadans en el procés polític obliga a crear incentius positius a la participació. Per això, tot mantenint els límits i els nivells de transparència actuals, proposarem una forta desgravació fiscal a les quotes i donacions als partits polítics que arribi fins la 70% reduint a l'hora el topall actuals de donació per persona a 30.000€ al any per evitar el excés d'influència de grups social amb una forta capacitat econòmica. S'articularan mecanismes que facilitin aquestes donacions en el mateix procés de la declaració del IRPF.
- **Iniciativa popular:** regularem la iniciativa popular i afavorirem activament que els temes que realment siguin preocupació social puguin arribar al Parlament i es tingui la obligació de debatre'ls. A la vegada demanarem un nombre mínim alt de signatures per evitar un us abusiu de grups de

pressió organitzats que utilitzin aquesta eina per imposar la seva agenda política per sobre de col·lectius més amples però poc organitzats i més indefensos.

- **Garantir la veu política aquelles amb menys capacitat de fer-se escoltar** per carències econòmiques i culturals afavorint el associacionisme dels col·lectius més desfavorits.

Alhora, cal treballar el component afectiu per desenvolupar i alimentar constantment un sentiment compartit de ciutadania i per tant poder construir una societat de progrés, solidaria i on les relacions humanes i les persones trobin un espai de qualitat per desenvolupar-se:

- Afavorir en el Parlament la creació de d'un **centre per la promoció dels valors socials compartits**.
- Propiciar projectes i iniciatives socials orientades a **millorar la inclusió de les persones en el projecte social col·lectiu** que necessàriament ha de ser obert i evolutiu. Anàlogament ho farà en projectes ciutadans que afavoreixin una ciutadania activa i vigilant en el us del poder tant públic com privat que pugui reduir la llibertat i amenaci la dignitat de les persones.
- Impulsar des de les Corporacions Locals **“Pactes de col·laboració” entre l’administració i els ciutadans** amb la finalitat de la gestió ordenada dels béns comuns, definits com aquells que serveixen directament els interessos de la comunitat.
- La **Unió Europea** ha d’evolucionar cap a una estructura federal on **els interessos comuns passin per davant de les respostes nacionals** i els reptes, problemes i amenaces s’afrontin conjuntament.
- Construir en el àmbit internacional una solidaritat i una capacitat de resposta, recolzant institucions que permetin la **humanització de la globalització** i la capacitat d’actuar sobre els efectes negatius d’aquesta i afavorint el elements positius.

B.- Reforçar l'Estat de dret.

Les relacions de confiança entre les persones son un dels bens més preuats en una societat i li permet el progrés humà. El afavorir aquestes relació es fonamenta en processos educatius i de socialització dels ciutadans en els valors més importants per a la convivència i en la redistribució de la renda i el poder que permeti la igual participació de tots els ciutadans com recollim en els nostres documents fundacionals i sobre els models econòmic i social. Però l'enfortiment del Estat de Dret i la seva capacitat de fer reals les regles de convivència és una peça central.

Per això proposarem mesures que permetin:

- Pel que fa a l'administració de justícia:

- . Garantir la seva independència i lluitar contra la seva politització.
- . Enfortiment de l'autonomia de la fiscalia limitant la possibilitat d'acció dels governs a la definició de la política de lluita contra les conductes delictives
- . Apostar per dotar de més recursos a la administració de justícia i per augmentar la seva qualitat i la seva independència a través de sistemes interns i autònoms de millora de la qualitat com autoavaluació dels jutges.
- . Promoure i facilitar l'ús de formes extrajudicials de resolució de conflictes, menys costoses i basades en un esforç de compromís.

- Pel que fa a la lluita contra la corrupció:

- . Augment de la capacitat de la funció inspectora i supervisora en el àmbit fiscal, laboral, de la seguretat social, de les prestacions socials, reforçant de manera significativa el nombre d'efectius i els mitjans jurídics i materials a la seva disposició.
- . Millora dels serveis interns de lluita contra la corrupció dintre dels àmbits i cossos on s'exerceix les funcions de lluita contra les conductes delictives i de les funcions inspectores.
- . Facilitar la lluita contra la corrupció millorant les possibilitats de denúncies i la *protecció de los denunciants*
- . Priorització de lluita contra situacions de conflictes de interès especialment en els llocs públics de designacions política.

- Pel que fa a la ciutadania:

- . Socialització entre el conjunt dels ciutadans, especialment en l'etapa escolar dels valors vinculats al imperi de la llei / Estat de Dret .

- **Pel que fa als mecanismes d'informació:**

- Actuacions que permetin una societat millor informada i més transparent. Entre altres mesures cal la millorar la composició i independència dels òrgans reguladors dels mitjans públics de comunicació i dotar-los de més recursos.

- Units per Avançar considera que la lluita per una societat més informada i segura requereix una acció concertada a nivell internacional: garantir la fiabilitat de la informació, la protecció dels ciutadans dels potencials ciberatacs, la responsabilització davant de practiques delictives, practiques corruptes o abusives i situacions anàlogues.... és del tot necessari ser actius a nivell internacionals per arribar a pactes i convencions internacionals que protegeixin als ciutadans, i els facin copsar la importància de les institucions i sistema democràtics.

- **Pel que fa a l'estabilitat financera:**

- Per tal de garantir una major llibertat política de la nostra societat afavorirem la **reducció del deute públic** que limita les possibilitats de decisió actual i especialment de les generacions futures de fer les seves pròpies polítiques públiques.

- Per permetre unes condicions de major autonomia política i per garantir les futures pensions, **caminar decididament cap el estalvi públic via superàvits** dels comptes públics, creant la possibilitat de desenvolupar i dotar un Fons d'Inversió sobirans que faci real aquestes dues finalitats.

C.- Millorar l'administració.

Dur a terme aquestes polítiques requereix d'una administració de gran qualitat. Avui existeixen els fonaments per anar construint aquesta administració necessària, **que ajudi a les persones i a la societat** a donar resposta als reptes del Segle XXI i retorni un sentiment de confiança i proximitat a la ciutadania.

A Units per Avançar entenem que la gestió dels reptes públics no pot ser monopoli de les administracions públiques. Com afirmem en el nostre manifest fundacional, creiem que la solució de molts problemes socials rau en reequilibrar el protagonisme dels tres grans actors socials: societat civil, mercat/empresa i Estat/ administracions públiques. Els ciutadans, les empreses i les administracions, han de cooperar per tal d'obrir nous espais de creixement social i econòmic. Aquesta cooperació també crea sentiment de pertinença.

Ara be, per tal que això sigui possible ens cal a l'hora una aposta més decidida per un sector públic de qualitat, eficaç i eficient i que sigui a la vegada un articulador i un bon "partner" de la societat civil i del món econòmic.

Cal aprofundir en **el dret a una bona Administració**, reconegut tant en instruments internacionals com en les Lleis de Catalunya, i que en substància implica el dret dels ciutadans a que tota actuació administrativa sigui proporcional a la finalitat perseguida, a participar en la presa de decisions, així com el dret a que tota decisió administrativa estigui motivada.

Per això proposem caminar en la següent direcció:

- **Passar d'una administració expansiva a equilibrada.** Això significa reconsiderar amb una certa profunditat els processos per prendre decisions en el sector públic, molt deutors de l'herència del passat. Davant de l'habitual permanència indefinida de programes, organismes públics, cal establir vies que permetin finalitzar activitats públiques. Igualment, es pot afavorir la substitució de formes d'intervenció basades en una utilització intensiva de recursos públics per fórmules de coresponsabilització amb els agents socials. Aquests s'han de preparar per recuperar responsabilitats que van assumir els poders públics en el passat. Una administració equilibrada implica, en primer lloc, una administració flexible capaç d'adaptar els seus continguts i els instruments d'actuació a la dinàmica que li marca la societat.
- **Passar d'una administració centrada en si mateixa a relacional.** Una administració més oberta, que podríem qualificar com a «relacional», comporta la necessitat de revisar els àmbits del que és públic i del que és privat: entre l'Administració i la societat civil. La perspectiva ha de ser diferent de la separació estricta, propugnada per l'Estat liberal, o de la de l'Estat del benestar, molt intervencionista. En una perspectiva relacional, l'Administració és un agent social més, encara que es caracteritzi pel fet d'estar en una posició privilegiada per exercir de dinamitzador de la societat civil.

En aquesta perspectiva «relacional», l'administració s'ha de plantejar la tasca d'assolir els objectius des de la coresponsabilitat amb la resta d'agents socials i des de l'acceptació que el protagonisme el tenen els objectius i no els actors: es necessita una administració "modesta" que emfasitzi el seu caràcter extravertit i relacional, la seva capacitat d'interlocució i d'obertura als interessos de la societat.

- **Passar d'una administració inercial a proactiva per la competitivitat del país.** L'Administració no pot continuar sent un factor que pugui retardar la dinàmica dels agents econòmics en un moment en el que afavorir un canvi en el model productiu esdevé prioritat màxima per possibilitar el desenvolupament social a mig termini.

La qualitat del servei, entesa com a satisfacció de les expectatives dels ciutadans i de les empreses, d'acord amb les necessitats que tenen, ha d'orientar els esforços de millora de la gestió pública. No n'hi ha prou de garantir la presentació, sinó que s'ha de fer en les condicions que la societat requereix per tal de no entorpir-ne el funcionament ordinari.

Al nou escenari econòmic, l'Administració pública serà un factor competitiu de primera magnitud. Tenir una administració més eficaç, que doni respostes més ràpides i que tingui una organització més flexible i un comportament més clar, permetrà disposar de més riquesa, més ocupació i, en definitiva, serà una oportunitat més gran perquè la societat pugui determinar el seu propi destí.

- **Passar d'una administració indiferent a responsable.** És imprescindible crear estructures i mecanismes d'avaluació i control que posin de manifest els resultats de les activitats públiques. Només d'aquesta manera es pot combatre la dilució de responsabilitats.

Una cultura de responsabilitat significa repensar els valors del servei públic. Davant l'èmfasi tradicional en l'observació del procediment, cal subratllar l'obtenció de resultats com a complement necessari; davant de la despreocupació per la utilització dels recursos, cal promoure la conscienciació pel cost que representen, i davant la tendència a eludir responsabilitats, cal premiar el sentit emprenedor i de responsabilitat per la gestió.

- **Responsabilitzar els agents públics del resultat de les seves activitats, optimitzant l'eficàcia de l'administració.**

-. Fomentar la creació d'un col·lectiu de directius professionals, capaços d'assumir una nova cultura de gestió mesurada en termes d'eficàcia i eficiència i no tan sols de regularitat formal.

-. Desenvolupar les habilitats directives dels alts càrrecs. La nova manera de gestionar normalment exigeix als alts càrrecs coneixements en termes de gestió pública que és poc usual que aquets en disposin.

-. Introduir sistemes d'avaluació de l'exercici del càrrec que vinculen la carrera i les retribucions a la qualitat de la dedicació en el lloc de treball i la remuneració lligada al rendiment.

- Abolir els obstacles per a una gestió responsable de recursos humans i econòmics

- Devolució a la línia de responsabilitats de gestió, tant pel que fa als recursos humans com als econòmics.

- Concedir als departaments un marge de maniobra més ampli per seleccionar el personal propi, determinar-ne les condicions de treball i premiar-ne o sancionar-ne el rendiment.

- Estructures administratives que desburocratitzin la gestió i que permetin una capacitat de resposta immediata i acertada en situacions d'emergència

- El pressupost ha de esdevenir un instrument de gestió global del servei, al que s'hi imputin tots els conceptes de contingut econòmic que es deriven de l'activitat i al que se'n flexibilitzi l'execució, reduint l'exigència del control previ i globalitzant els crèdits de funcionament per permetre una interacció més àgil entre ells.

- Una administració que introdueixi mecanismes del mercat.

- Utilització de tècniques com el sistema de finançament per bons, per mitjà del qual l'Administració dóna al ciutadà una capacitat de compra del servei públic.

- Sistemes de cobrament (o de simple comptabilització) de serveis prestats entre unitats administratives, cobrament del cost total o parcial en el cas dels serveis de mèrit.

- Us més intensiu i més eficient de la compra pública i el PPP.

4-. PROPOSTES ESTRUCTURANTS.

El nostre mon, tal i com l'hem conegut, **ha experimentat un embat sense precedents i inesperat**. Amb efectes devastadors sobre la salut, la confiança i el futur de les persones i famílies. Una tornada a la normalitat sense reflexió i autocrítica, ens exposarà a nous episodis i acabarà trencant de manera definitiva la confiança de les persones en la política i en la democràcia.

El nostre sistema polític, però, **ha de sortir reforçat d'aquesta crisi**. Però això exigeix canvis estructurals, propostes estructurants, que garanteixin una nova relació, més productiva i generadora de sinèrgies, entre les persones i la política i les institucions.

En aquest document hem apuntat un seguit d'idees que des el model polític de pregona Units per Avançar, poden servir per regenerar la política. **Amb la crisi del Covid-19, el que era important esdevé també urgent**.

Totes aquestes propostes les podem agrupar entorn a tres propòsits. Si hi assolim resultats, haurem avançat en Regenerar la Política.

a)-. Transmetre coherència A la ciutadania se'ns exigeixen creixents sacrificis i compromisos, en nom d'un sistema públic que ens interpel·la. **La gent ho acceptarà molt millor i n'esdevindrà actora, si té la impressió que responsables polítics, partits i institucions, en la seva gestió pública, actuen en coherència amb el que demanen**. Són transparents, inclusivament, destermen tota ombra de corrupció i serveixen els interessos superiors pels quals ens demanen sacrificis. La incoherència afavoreix el populisme.

b)-. El servei públic. L'administració està dotada de prerrogatives excepcionals pel desenvolupament de les seves tasques. **Aquestes capacitats no s'han de confondre mai amb privilegis. El seu exercici ha d'estar sempre conduït per la idea de servei públic**, per posar els interessos col·lectius per damunt de la pròpia administració i fer-ho de manera eficaç. **El primer interès a defensar és garantir la igualtat i la cohesió social**.

c)-. La responsabilitat compartida. Tot sovint el definir l'administració com un compartiment estanc i tancat, que no pot interactuar amb el sector privat, només pot relacionar-s'hi, l'allunya de la pro-activitat i la innovació, amb el risc d'inèrcia, expansió i endogàmia. **Les societats complexes requereixen fórmules noves, basades en un efectiu partenariat entre el sector públic, la societat civil i el mon privat**.

(versió JLLB amb aportacions IP i JT, 28/03/2020)